

РЕШЕНИЕ

№ 1380

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **69** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] „ЕИК[ЕИК]“, представлявано от И. Л. срещу Решение от 01.12.2020г по НАХД № 20351/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав.

С посоченото решение е потвърдено Наказателно постановление № 470822-Р502156/26.11.2019 г., издадено от директора на офис „М.“ ТД на НАП – С., с което на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, за нарушение на разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1, б.”а” от Наредба № Н- 8 от 29.12. 2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите /обн., ДВ, от 3.01.2006 г., в сила от 1.01.2006 г., изменяна многократно и отменена с ДВ бр. 1 от 3.01.2020 г., в сила от 3.01.2020 г./, във връзка с чл.5, ал.4, т.1 от КСО, на дружеството е наложена „имуществена санкция” в размер на общо 1500,00 лева / или три броя административни наказания "имуществена санкция" в размер на по 500 /петстотин/ лева за всяко едно от трите нарушения, посочени в процесното НП/ ,за това че в качеството си на осигурител не е подало в ТД на НАП – С., три броя Декларация-образец № 6 за месец юли 2018 г., за месец август 2018 г. и месец октомври 2018 г., в предвидения за това срок, а именно до 25-число на месеците, следващи тези, за които се отнасят данните.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че е решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка и противоречие със съдебната практика по идентични дела / на касатора били съставени 4 бр. НП с идентично съдържание/. Излага се, че касатора е подал в срок въпросните декларации, за което е получил автоматично генерирани от системата на ответника входящи номера, но поради техническа неизправност на системата, същите не са били приети от НАП. Иска се отмяна на решението на районния съд, като вместо него съдът да постанови друго решение, с което да отмени наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. С. поддържа изложеното в касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител в съд. заседание. Представени са писмени бележки от юриск. Б. от 02.02.2021, в които оспорва касационната жалба и излага доводи за правилност на съдебното решение. Претедира юрисконсулско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивни съд е не е обсъдил в пълнота доказателствата събрани в съдебното производство и е направил грешния извод за правилност и законосъобразност на № 470822- F502156/26.11.2019 г., издадено от директора на офис „М.“ ТД на НАП – С.

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, съдът не е съобразил, че същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка индицира на евентуално извършено нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8/2005 г., доколкото се установява от представените пред съда /вкл. и пред настоящия състав потвърждения за получаване/, че процесните декларации образец 1 за м. юли 2018 г., м. август 2018 г. са били подадени в срока по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. а) от Наредба № Н-8 от 29.12. 2005 г., а именно на 12.08.2018 г. и 25.09.2018 г. Същите обаче не са били приети, а отхвърлени, поради неправилно въведен код за вид осигурени лице, което може да се приеме за некоректно попълнени данни по смисъла на чл. 8, ал. 1, изр. 2 от Наредба № Н-8/2005 г. При това положение, на дружеството жалбоподател е следвало да бъде даден седем дневен срок, в който последното, в качеството му на работодател и осигурител е следвало да подаде нова декларация с коректно попълнени данни, съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-8/2005 г., като след изтичане на този срок, би се

считало, че жалбоподателят е извършил нарушение, но не на разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1, б.”а” от Наредба № Н- 8 от 29.12. 2005г., а на тази на чл.8, ал.3 от Наредба № Н-8/2005 г., каквото административно наказателно обвинение не му е повдигнато.

Настоящият съдебен състав несподеля изводите на районния съд за съответствие на АУАН с чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗАНН и с издаденото въз основа на него НП. Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, законните разпоредби, които са нарушени виновно. Тези реквизити от съдържанието на акта са установени по императивен начин от чл. 42, т. 4 и т. 5 ЗАНН и всяко отклонение от тях води до нередовност на съставения акт, като основание за издаване на наказателно постановление и налагане на административно наказание. Това е така, тъй като актът поставя началото на административно-наказателно производство спрямо определено лице за извършено от него виновно административно нарушение, по смисъла на чл. 6 ЗАНН. Липсата на тези реквизити опорочава акта, тъй като е пречка да се установи по безспорен начин извършеното нарушение.Необходимо е да има идентитет между АУАН и издаденото въз основа на него НП ,каквото в настоящия случай липсва.

Актът за установяване на административно нарушение се явява важна предпоставка за издаване на наказателното постановление. Функциите и юридическият ефект на същия могат да се проявят, само ако е редовен. По изключение, те се проявяват и ако е допусната несъществена нередовност, съобразно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Настоящата инстанция намира, че в разглеждания случай допуснатите нередовности в акта за установяване на административно нарушение са съществени и не могат да бъдат санирани. Това е така, защото тези пороци на акта водят до невъзможност да се установи по безспорен начин, по какъв начин е осъществено нарушението.

В конкретния случай е налице разминаване между посочената дата на установяване на нарушението 15.07.2019г в НП и датата на която е издаден акт и следва да се приеме , че това е датата на формалното установяване на нарушението ,доколкото в процесния АУАН не е посочена датата на установяване на нарушението. Това противоречие се задълбочава и с оглед на подадените молби от упълномощеното лице от управителя на дружеството-касатор с искане да бъдат приети декларации образец б за изминал период, с твърдения, че телефонно обаждане с искане да се подадат съответните декларации е получила от служител на ТД на НАП – С. поставя под съмнение въпроса дали нарушението действително е установено на датата на съставяне на акта. При липса на категорични доказателства за това, съдът и наказаното лице се поставят в невъзможност да установят и проверят датата на реалното установяване на нарушението, от който момент следва да текат сроковете по чл.34 от АУАН, като по този начин също се опорочава производството по ангажиране на административно наказателната отговорност на санкционираното юридическо лице. Предвид гореизложеното, съдът намира, че АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, и тъй като административно - наказателното производство е започнало въз основа на АУАН, който е съставен в противоречие на сочената разпоредба, само на това основание НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

По изложените съображения обжалваното решение следва да се отмени и се постанови друго , с което се отмени Наказателно постановление № 470822- F502156/26.11.2019 г., издадено от директора на офис „М.“ ТД на НАП – С..

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника по касация за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, съгласно представените договор за правна защита и съдействие от 16.12.2020г., в размер на 400 лева. Възражението за прекомерност на адв.възнаграждение е неоснователно ,доколкото с оспорения наказателно-административен акт са наложени три отделни адм.наказания и размера му е в минимума определен от чл.18 ал.4 от Наредба № 2 /2004г за минималния размер на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 01.12.2020г по НАХД № 20351/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав и вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 470822- F502156/26.11.2019 г., издадено от директора на офис „М.“ ТД на НАП – С. като неправилно и незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма] ,ЕИК[ЕИК] , представлявано от И. Л. сумата 400лв – разноси по делото .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.